Тем Глен

Ой тітко, що з серцем робити?
Тремтить, як під бурею клен.
Не хочу я тата гнівити.
Та що ж, як у серці Тем Глен!

Я з ним не злякаюся горя —
Хай буде він благословен!
Нащо мені розкіш, як поряд
Не стане зі мною Тем Глен!

Лицяється пан мій до мене.
Він гордий, що з давніх-давен
Купається в злоті, та — нене!
Наскільки ж то кращий Тем Глен!

Матуся про хлопців торочить
І каже, що кожний ладен
Усіх нас дурить і морочить...
Хіба ж мене дурить Тем Глен!

Сто марок дає мені тато,
Щоб вибрала пана Н. Н.
Сто марок — це справді багато!
Та в сто раз дорожчий Тем Глен!

Ворожачи в день Валентина,
Із тисячі різних імен
Я жереб тягла — і єдине
Ім'я там стояло: Тем Глен.

На святвечір знов я гадала —
І хтось показався ген-ген.
По сірих штанах я вгадала,
Що то мій коханий Тем Глен.

Я й курочку дать не постою,
Чорнушку — ну чим не хосен!
Лише підкажи, що зі мною
Побратися має Тем Глен!